

РЕШЕНИЕ

№ 2684

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2614** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Г. Д. ЕГН: [ЕГН], чрез адв. С. С., срещу Решение от 04.01.2022 г., постановено по НАХД № 8523 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-009510 от 18.05.2021 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна Полиция“ в неговия пункт 1, с което на касатора за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП и чл. 53 от ЗАНН, е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева и изменено в неговия пункт 2, с което за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и чл. 53 от ЗАНН, е наложено наказание „глоба“ в размер на 150 лева и наказание „лишаване от

правоуправление на МПС” за срок от 1 месец, като преквалифицирано извършеното нарушение от такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, в такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата като касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон, които се обосновават подробно. По отношение на нарушението по т. 1 от НП се релевират доводи за допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което не е било взето предвид от РС. По отношение на нарушението по т. 2 от НП се твърди, че е налице несъответствие между словесното описание на нарушението и дадената от органа правна квалификация и това не може да бъде преодоляно в хода на съдебното обжалване, поради което неправилно районния съд е преквалифицирал деянието. Моли съда за отмяна на въззивното решение и потвърденото с него НП изцяло.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор М. счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 12.03.2021 г., около 15:50 ч., Г. Д. управлявал автомобил Пежо 207 с рег. № СВ0075 в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]Д. завил надясно. На

[улица]в дясната лента за движение в посока [улица], бил в спряно положение автомобилът на свидетелката К. Х. – А. АЗ, с рег. [рег.номер на МПС] . Преминавайки в непосредствена близост до задната част на автомобила на Х., поради недостатъчен контрол върху управляваното от него превозно средство при осъществения десен завой, жалбоподателят предизвикал ПТП, като ударил в задната лява част бронята на автомобила на Х.. Водачът Д. не спрял обаче на мястото на инцидента, вместо това продължил движението си по [улица]Свидетелката Х. спряла на мястото на инцидента и съобщила за него на телефон 112, след което на мястото пристигнал екип на ОПП СДВР, който установил, че водачът на автомобила Пежо е напуснал мястото на ПТП, а там е останала само Х.. Последната разказала на полицейските служители обстоятелствата, на които е станала свидетел, попълнила декларация за механизма на причиняване на ПТП и дала информация досежно автомобила, който ударил нейния. След установяване кой е управлявал автомобила „Пежо“, на Д. бил съставен АУАН за извършени две административни нарушения. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП.

В своето решение районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП е допуснато нарушение, но само по точка 2 по отношение на вмененото от наказващия орган нарушение на чл. чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, като е преквалифицирал деянието като такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. По отношение на нарушението по т. 1 е посочил, че същото е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на извършителя.

Решението е правилно. Постановено е след изясняване на релевантната фактическа обстановка с допустими по закон доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Неоснователно е оплакването в касационната жалба за допуснато съществено нарушение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Не са констатират нарушения в тази насока, още повече, че непълнотата на данните в акта за нарушение относно свидетелите не влече след себе си порочност на целия акт. Законът дори дава възможност наказателно постановление да се издаде дори и при наличие на нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението и самоличността на нарушителя – чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

Правилно е преквалифицирано нарушението от първоинстанционния съд, доколкото не се налага изменение на обстоятелствената част

на нарушението, на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 във връзка с ал. 7, т. 1. Правомощията на районния съд в тази връзка са законодателно изрично уредени в чл. 63 от ЗАНН, в редакцията в сила от 23.12.2021г. В НП ясно е посочено, че лицето е напуснало ПТП без да уведоми компетентните органи на МВР. Тази словесна формулировка отговаря на нормата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието“.

Неоснователно е оплакването на касатора, че преквалифицирането на нарушението от районния съд е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и невъзможност да се защити по новото обвинение. Възможността за касационно обжалване на решението на районния съд изрично е предвидена от законодателя т.е. лицето има възможност за защита срещу променената правна квалификация пред още една съдебна инстанция, включително да се защити и в случаите, когато счита, че преквалификацията се основава на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. След като преквалификацията се извършва от районния съд върху установените от административнонаказващия орган факти без съществено изменение, не е възпрепятствана възможността на жалбоподателя да се защити срещу тях още в производството пред районния съд.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.01.2022 г., постановено по НАХД № 8523 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.